

А домашня праця - для дітей дуже цікава

Вона складається з трьох напрямків :

1. приготування їжі - від купування продуктів до миття посуду після їжі;
2. догляд за білизною, одягом, взуттям - прання, чистка;
3. Догляд за житлом - прибирання і ремонт квартири, ремонтування домашньої техніки, створення затишку у квартирі.

Навіть незначне перерахування видів роботи дає можливість визначити обов'язки для кожного члена сім'ї, навіть дошкільника. Але сьогодні, на жаль, можемо бачити в сім'ях розподіл праці на «чоловічу» і «жіночу». У таких сім'ях квартира тримається на бабусі і мамі, до чого зникає дівчинка, а тато читає газету, дивиться телевізор - приклад для хлопчика.

Але ніколи не пізно переглянути в сім'ї звичні норми, оптимізувати трудову діяльність, щоб виховати повноцінну, виховану дитину. Поважати домашню працю діти навчаться тільки тоді, коли слова дорослих, стосовно до неї будуть щирими.

Часто можна чути в сім'ях, поки дитина маленька : «Працюй! Фізична праця робить людину вмілою», а школяру : «Будеш погано вчитися, будеш різноробочим». В такому різі повага до розумової праці формує негативне відношення до праці фізичної, як способу життя інших людей. Слід не тільки залучати дітей до домашньої праці, а й показувати необхідність нею займатися. Для цього можна

використовувати гру **«Кожній речі - своє місце»**. Привчаючи до порядку дітей, потрібно строго вимагати цього і від себе. У сім'ї можна ввести елемент змагань. Де діти з дорослими виконують трудові обов'язки граючись.

Обов'язково слід залучати дітей до приготування обіду, генерального прибирання, прикрашання квартири до свята. До лагодження меблів, прання, придумавши для цього цікаві завдання для кожного члена сім'ї з урахуванням вмінь, інтересів, можливостей. Звертання до дитини, як до рівної. Пояснення необхідності роботи, а не примушування виконати вимоги, є найбільш ефективним у залученні дитини до роботи по господарству. Слід привчити дитину до правила : **«Побачив непорядок - прибери, а не чекай виконання іншим членом сім'ї»** . Слід дати дитині зрозуміти. Що вона вміє виконувати дії і обов'язки по господарству, тому що засвоєння навичок домашньої праці проходить краще, коли дитина впевнена в собі, і в неї нема комплексу неповноцінності за невміння. Будинок повинен бути місцем, де зіграють серця.

Практичні поради, або алгоритм виховання справжнього помічника

Починаємо привчати раніше, щойно маля почне ходити й із захопленням вхопиться за мамин віник. Нехай поки складає свої іграшки або одяг, допомагає мамі «донести» сумку з магазину або розкласти продукти, разом із татом «заміняє» колесо автомобіля або мие залізного коня.

Діти сприймають чіткі й конкретні інструкції. Наприклад, краще не говорити малюкові, що він повинен прибрати у своїй

кімнаті, навести лад. Говоріть коротко та зрозуміло, пропонуючи дитині виконати відразу тільки одну - дві дії.

- Прибери, будь ласка, кубики в коробку.
- Склади, будь ласка, свій одяг до шафи акуратно.
- Винеси, будь ласка, відро для сміття.
- Витри, будь ласка, велосипед.

Нечіткі завдання можуть призвести дитину до розгубленості й небажання виконувати неконкретну справу.

Поки для дитини головний життєвий інтерес становить гра. Саме цей принцип і потрібно враховувати, привчаючи малюка допомагати вдома. Грайте в гру «Хто швидше прибере?», «У кого акуратніше лежить одяг?»

або «Хто краще почистить взуття?». Не забувайте хвалити дітей, а ще час від часу придумувати жартівні й серйозні призи.

Зверніть увагу на те, як ви ставитеся до результатів дитячої праці. Справді, малюк ще не все може робити якісно, так, як це робимо ми, дорослі. Що ви скажете, якщо дитина вимила підлогу, але при цьому зробила це не занадто акуратно? Усе залежить від того, скільки років виповнилося вашому малюкові. Якщо він ще зовсім малий, то слід оцінити те, що він взагалі узявся працювати і виконав до кінця. А усунути недоліки можна й самостійно. Діти старшого віку потребують допомоги дорослих і майстер - класу з миття підлог без критики й спонукань.

У віці двох із половиною - трьох років усі діти починають цікавитися тим, що робимо ми, дорослі. Цим моментом і потрібно скористатися, щоб почати привчати дитину

до допомоги вдома. Наше завдання – не знеохотити, а навпаки, стимулювати інтерес дитини. Звісно, ми самі значно швидше та якісніше підметемо, помиемо й почистимо. Але окриками: «Залиш негайно ганчірку!» або «Не лізть у воду!» ми назавжди відучимо дитину допомагати нам, дорослим.

Хваліть дитину вже за те, що в неї виникло бажання вам допомогти

Важливі справи, у яких вам може допомогти дитина:

- ✚ поливати квіти;
- ✚ годувати тварин;
- ✚ гуляти із собакою (залежить від віку дитини);
- ✚ складати свої іграшки або речі;
- ✚ прати шкарпетки;
- ✚ мити посуд (малята можуть мити ложки й мисочки);
- ✚ пилососити;
- ✚ складати речі до пральної машини;
- ✚ нести неважку сумку з магазину;
- ✚ допомагати мамі готувати;
- ✚ допомагати татові лагодити щось;
- ✚ підмітати;
- ✚ витирати пил;
- ✚ прибирати посуд зі стола;
- ✚ підписувати листівки до свята;
- ✚ скласти список закупівлі продуктів на тиждень;
- ✚ готувати просту страву самостійно (якщо ви заздалегідь навчите цього дитину);

- ✚ прикрашати будинок до свята;
- ✚ опікуватися молодшим братиком або сестричкою (почитати або розважити);

Продовжте цей список самі, і ви зрозумієте, що будь – якій дитині знайдеться справа до душі.

І ще кілька відповідей на запитання, що часто виникають у батьків.

Як не виховати хлопчика занадто жіночним і не зробити з дівчинки одвічну «попелюшку».

Деякі батьки переживають, що хлопчики, які з ранього дитинства багато допомагають удома, виростуть занадто жіночними, «хатніми господинями» і «підкаблучниками». Але цього навряд чи слід боятися. Адже багато дорослих чоловіків зізнаються, що в дитинстві допомагали своїм мамам. Доручайте хлопчикові таку роботу, що вимагає фізичних зусиль: принести сумки, щось полагодити, зустріти вас із роботи (це теж є допомогою). Підкреслюйте його чоловічу роль і запевняйте, що без нього ви б нізащо не впоралися з якоюсь справою, тому що ви жінка. ураховуйте інтереси дитини і не намагайтеся змусити її виконувати те, що їй не подобається.

Наприклад, якщо хлопчикові не подобається мити посуд, то домовтеся, що це робитимете ви, а він відповідатиме за прогулянки із собакою й чищення сімейного взуття.

Батьків дівчаток турбує інше. А якщо їх донька, активно допомагаючи вдома сьогодні, звикне до «чорної» хатньої роботи й так на все життя й залишиться «попелюшкою»? Але ж так може відбутися лише в тому випадку, якщо ви самі не працюєте, навантажуючи тільки дитину. Якщо ж ви спільно прибираєте, чесно ділите між собою обов'язки, то навряд чи дівчинка все життя виконуватиме всю хатню роботу.

УДАЧІ ВАМ, ДОРОГІ ДОРОСЛІ!

**Маленькі поради
про виховання
великих помічників**

